

СТЕЖИНКА — 2003

Музична вистава для дітей "По дорозі на свято"

1 ЕПІЗОД

На сцену виїжджає автобус із дітьми. Діти співають.

Ми їдемо на свято,
На веселе, добре свято,
Буде там дітей багато,
Наших друзів дорогих.
Їде в гості до Стежинки
І Миколка і Максимко,
І Оленка, і Маринка,
Не злічити навіть всіх.
На свято, на свято,
До Стежиночки на свято!
Заспіваємо завзято
Нашу пісеньку разом!
Співаймо, співаймо!
На свято поспішаймо
І весело співаймо
Нашу пісеньку разом!

Автобус зупиняється, діти виходять з автобуса.

ВОДІЙ: Так, здається ми вірно їдемо. Ось береза, а тепер треба повернути ліворуч.

МИКИТКА: Ой, які гарні суніці! Можна я назбираю?

ВЧИТЕЛЬКА: Ні, не відволікайтесь. Ми поспішаємо на свято "Стежинки". Нам не можна запізнитися, на нас чекають діти.

ВОДІЙ: Трішечки перепочиньте, попитте водички і поїдемо далі

ІЛОНА: Давайте всі мерщій до автобуса. Не будемо гаяти часу.

МИКИТКА: А чого це ти командуєш? Ти що, найголовніша?

МАРІЧКА: Не сваріться, який приклад ви подаєте маленьким .

АЛІНА: Чому нас вчила Стежинка?

ІЛОНА: Любити одне одного, поважати старших.

МИКИТКА: Молодших не ображати, і не командувати ними!!!

ВЕНЯ: Микитко, не сваріться, будь розумнішим. Бери приклад із мене!

МИКИТКА: А чого вона до мене присікалась. Нехай ось маленьку Оленку виховує!

ОЛЕНКА: Я так хочу швидше побачити Стежинку!

АЛІНА: Мені теж хочеться якнайшвидше на свято.

ІЛОНА: Потерпіль! Ми вже скоро приїдемо! А ти , Оленко, тільки вперше будеш на святі Стежинки!

МАРІЧКА: Там так цікаво! І подарунки всі отримують!

АЛІНА: А головний подарунок, це сама Стежинка.

ВЕНЯ: Ти познайомишся з таким чудовим журналом. І потім весь час читатимеш "Стежинку".

ОЛЕНКА: А я ще не вмію читати.

АЛІНА: А ти навчишся.

ВЕНЯ: От я , наприклад, навчився читати у п'ять років, і доречі завдяки "Стежинці"

ІЛОНА: А я допоможу Оленці, поки вона навчиться сама читати. Хочеш, Оленко, я прочитаю тобі віршика із "Стежинки" – (читає віршика)

А чому на небі сонце?

Сад квітує навесні,

Дощик стукає в віконце

І зника удалині?

А чому співає пташка?

І тече кудись струмок?

Не загубиться мурашка

Віднайде свій теремок?

А чому буває вітер

Вгору тягнеться зело,

Є добро і зло на світі,

Як і холод, і тепло?

Ви не знаєте , малята?-

Треба Біблію читати.

ВОДІЙ: Ну що, дітки! Можна їхати?

ВЧИТЕЛЬКА: Погуляли, відпочили? Поїли, попили водички? Готові?

ДІТИ: Так! Готові! Поїхали.

(пісенька "Ми їдемо на свято) Діти сідають у автобус, їдуть далі.

2 ЕПІЗОД

На сцені з'являються – Непослух, Вередуля та Брехуняка.

Вередуля: Ой-ой-ой! Я не гарна! (дивиться у люстерко) ой, вуха великі, ой ніс, як картоплина. Ой, не хочу більше дивитися на себе у дзеркало! Ой, як тут темно! (світло стає яскравішим) Ой, ні, тут занадто видно! Ой, мені холодно, ой ні – жарко! Ой, нудно мені!!!

(йде зі сцени)

(Виходить Брехуняка із залу. Підходить до когось із дітей).

Брехуняка: Хочеш цукерочку, донеси мені торбиночку. Я тобі дам, чесно!

(дитина виносить на сцену торбинку)

Брехуняка: О, а ти хто такий, чого ти тут стоїш? Я обіцяла тобі цукерку, якщо ти принесеш мені торбинку? Я таке казала? Я? Нічого я такого не казала! Йди звідси, от брехуняка! *(дитина сідає на місце у залі)*

(виходить Вередуля)

Брехуняка: Привіт Вередулько!

Вередуля: Здоров, Брехуняко!

Брехуняка: Як твої справи? Чи багатьох дітей ти зуміла виправити?

Вередулька: 4 хлопчики і 2 дівчинки змусила вередувати, аж поки вони не отримали ремінця від батьків. А ти, Брехунко?

Брехуняка: А я навчила брехати шістьох хлопчиків і трьох дівчаток! А ще обдурила 10 хлопчиків, 15

дівчаток, а одного зовсім нещодавно надурила, пообіцяла цукерку, він мені задарма торбинку підніс, так я його ще й брехунякою обізвала!!! Смішною правда? (регочуть)

Вередулька: А де це наш Непослух?

(виходить Непослух)

Непослух: Вітаю вас! Чудовий день — діти не слухають батьків, дорослі сваряться між собою, не поважають своїх начальників, не прислухаються одне до одного! Красота!!! **(співають пісеньку)**

Ми гарні діти, слухняні діти,

Ми дуже хочемо з вами дружити.

Якщо ми хоч раз завітаєм до вас.

Дуже важко буде прогнати нас.

Привіт, привіт, а ось і я,

Непослух — ось моє ім'я.

Ви лише "так" мені скажіть,

І я — ваш друг в цю саму мить.

Я — Вередуля, вищий клас!

Мене ти бачив, і не раз,

Коли в люстерко заглядав,

Під час, коли вередував.

Я — Брехуняка, краще всіх,

Люблю я жарти, люблю сміх,

Всі діти — це моя рідня,

Бо брешуть так вони, як я .

Ми гарні діти, слухняні діти,

Ми дуже хочемо з вами дружити.

Якщо ми хоч раз завітаєм до вас,

Буде дуже важко прогнати нас.

НЕПОСЛУХ: Так, що б нам таке поганеньке скоїти?

ВЕРЕДУЛЯ: Я чула, що цією дорогою мають їхати діти на свято. Треба їм якийсь сюрприз підстроїти.

НЕПОСЛУХ: Може, яму вириємо?

БРЕХУНЯКА: Або капканів наставимо?

ВЕРЕДУЛЯ: Пропоную для початку їх звернути з правильної дороги.

НЕПОСЛУХ: А як?

ВЕРЕДУЛЯ: А ось так!

Переставляє стрілку, яка вказує дорогу.

НЕПОСЛУХ: Ну й розумна ти, Вередуля. Хоч кирпата та ряба, а розумна.

ВЕРЕДУЛЯ: Я кирпата? Я ряба? Та ти подивись на себе!

БРЕХУНЯКА: Він ще казав, що ти потвора.

НЕПОСЛУХ: Що ти брешеш! Не казав я такого!

Б'ються. Непослух тікає, Вереду ля та Брехуняка за ним.

МИКИТКА: (залишивсь... нарвав суніць, прийшов на галявинку, а автобус вже поїхав)... А де це всі? Невже без мене поїхали? Як же це вони? Що ж мені тепер робити?

НЕПОСЛУХ: Привіт, Микитко!

МИКИТКА: Звідки ти знаєш як мене звати?

НЕПОСЛУХ: Я все знаю!

МИКИТКА: Ой, я заблукав! Ми їдемо на свято "Стежинки". Зупинились, щоб трішки перепочити, перевірити, чи правильно їдемо. Водій сказав не відлучатися від автобуса, а я пішов суніці збирати. Я

не послухався старшого...(плаче)

НЕПОСЛУХ: Нічого страшного, знайдеться твій автобус! Ну подумай – ти просто пішов на екскурсію по лісу, суніць попоїсти, так? Ну от скажи, коли ти в останнє їв суніці?

МИКИТКА: А й справді! Що тут такого страшного? Не можу ж я завжди робити тільки те, що кажуть дорослі? Я вже сам дорослий, я сам можу жити, самостійно!

НЕПОСЛУХ: Ну от і молодець!!! Справжній хлопець! Дорослий, самостійний!!!

Ходімо, ми допоможемо тобі потрапити на свято. Не можемо ж ми лишити дитину одну у лісі! *(усі разом йдуть зі сцени).*

3 ЕПІЗОД

(мелодія Стежинки)

СТЕЖИНКА: Як добре! Сьогодні – моє свято, в мене буде багато гостей.

А де ж це мої давні друзі — учні “Лісової школи”.

Здається вони вже близько. Чуєте, вони співають свою улюблену пісеньку?

(З’являються Звірята, співають пісеньку “Как прекрасно все вокруг” — укр.)

В цей святковий нині час

З привітанням йде до вас

Люба “Стежинка” — журнал для малят.

З нею помандруєш ти

У незвідані світи...

По сторінках з нею радісно йти.

Вузьенька Стежинка запрошує вас

Щоб в серденьках вогник любові не згас.

В ній поради знайдеш ти, —

Чистим серце зберегти,

В Царство Ісуса дорогу знайти.

І на крилах вітерець

По Стежинці до сердець

Пісню дарує з ласкавих небес.

ЗАЙЧИК: Здрастуй, Стежинко! Пробач, ми трішечки затримались.

ЖАБЕНЯ: Ква-кваа! Я так поспішав тобі назустріч, Стежиночко, стрибав з усіх ніг!...кваа!

ВЕДМЕДИК: Я навіть не встиг мед із горщика доїсти. Боявся, що можу захопитись і свято пропустити...

ЛИСИЧКА: Ти на нас уже довго чекаєш? Просто у нас непередбачені обставини.

Просто маленьке курчатко щойно вилупилось

І воно теж дуже хоче на свято!!!

ВОВЧИК: Пробач, Стежинко, Каченя трохи запізнюється, але вони зараз прийдуть, разом із Курчатком.

ЛИСИЧКА: А ось і вони, мої малесенькі!

КАЧЕНЯ: Кря-кря! Вітаю, тебе, Стежинко, кря. Пробач, що запізнююсь. Я знайшов під ялинкою яйце,

роздивлявся його, роздивлявся... Аж тут, —цок-цок, яйце розколося і з’явилася ось ця потішна

малеча. Я забрав її із собою. Вона ще зовсім манюся, кря-кря... Я їй допомагаю...кря-кря...

КУРЧАТКО: Ко-ко-ко... Я дуже хочу познайомитись із стежинкою,

СТЕЖИНКА: Ну то давай знайомитись! Я — Стежинка!

КУРЧАТКО: Ой, яка ти гарненька! А мене ще ніяк не назвали. Я просто Курчатко!!

Я дуже хочу покоштувати золотих зерняток. Ко-ко-ко...

КАЧЕНЯ: Його старші братики Розумник і Петрик, і сестричка Мрійка вже втигли розказати про торічне свято, і про золоті зернятка...

ВОВЧИК: Стежиночко, ми приймемо Курчатко до нашої Лісової школи.

А зараз давайте нагадаємо, що ж то були за три золоті зернятка?

(під мінусовку "Я в долонях тримаю")

ЗАЙЧИК: Перше зернятко – віра,

Що приходить від Бога,

І бажання дасть щире

Бути схожим на Нього.

КАЧЕНЯ:

Друге зернятко – Слово,

Це свята книга Божа,

Волю Бога відкриє.

У біді допоможе.

ЛИСИЧКА: Третє зерня – спасіння,

Це життя вічне й нове,

Шлях до неба єдиний,

Шлях у Царство Христове.

ВЕДМЕДИК: Віра, Слово, спасіння –

Золоті три зернинки

В моє серденько сіє

Моя люба Стежинка.

СТЕЖИНКА: Молодці, ви добре вчилися у недільній школі! Я пишаюсь вами, мої любі друзі. І сьогодні я теж сподіваюсь на вашу допомогу. На свято "Стежинки" їде цілий автобус із дітьми. Вони можуть заблукати, і тоді їм знадобиться ваша допомога.

Я піду назустріч дітям. Їх автобус, мабуть, вже десь близенько. Я піду ось цією лісовою стежиночкою. А ви йдіть он тією доріжкою. А на галявині біля річечки зустрінємось, добре? Домовились?

ЗВІРЯТА: Так, Стежиночко, домовились. Рушаймо! *(із пісенькою "Как прекрасно все вокруг" — рушають на допомогу)*

СТЕЖИНКА: Як гарно в лісі! Я так люблю слухати спів пташок. Чуєте, як вони цвірінкають? Мені теж хочеться співати.

Пісня Стежинки.

Вузькою стежиною

Піду назустріч сонечку,

Піду назустріч сонечку,

Щоб привітатись з ним.

Воно мені мереживо

Під ніжки стелить лагідно,

Під ніжки стелить лагідно,

Тепло дарує всім.

Я вітаю сонечко

Я вітаю квіточку,

Я вітаю чистий

Лісовий струмок.

Я вітаю пташечку,

І малу комашечку,

І тебе, суничка,
І тебе, грибок!
Радіє та всміхається
Усе творіння Боже,
Усе творіння Боже
Співає вічний гімн.
Вузенькою стежиною
Піду назустріч Господу,
Піду назустріч Господу,
Вклонитись перед Ним.

4 ЕПІЗОД

РОЗБІЙНИК: Хто це так чудово співає? Ой, дівчинка! Яка гарненька! Вона мені подобається. Така малесенька, така гарнесенька. Заберу я її собі, нехай живе в мене. Нехай мені такі гарні пісеньки співає. Буде жити в моїй хатці, буде дружити з моїми дітками. В мене такі гарні дітки. Хоч вони мені й не рідні, але всі на мене схожі. Не вірите? Ось в мене фотокартки є! Ось це – Непослух, мій старшенький синочок. Красень! Що? Не чую, щось вухо чувається. А ось Вередуля, донечка моя. Ну, лялечка, та й годі. Що? Не гарна? Ну, а ось Брехуняка, молодшенький мій. Просто еталон краси. Що є, то є! Так, є троє, буде четверо. Дівчинко, добридень. Як тебе звуть?

СТЕЖИНКА: Стежинка, а вас?

РОЗБІЙНИК: Розповім вдома.

Розбійник хапає Стежинку, виносить зі сцени.

СТЕЖИНКА: (Кличе на допомогу) Рятуйте, я потрапила у біду!

Відпустіть мене, мені треба поспішати на свято... На мене чекатимуть дітлахи!!! До-по-мо-жіііть!

5 ЕПІЗОД

7 звірят на доріжці бачать вказівку дороги!

ЖАБЕНЯ

КАЧЕНЯ

КУРЧАТКО

ЗАЙЧИК

ВЕДМЕДИК

ЛИСИЧКА

ВОВЧИК

ЗАЙЧИК: Ой, дивіться, хтось стрілку перевернув у протилежний бік.

ЖАБЕНЯ: Ква-ква!!! Тепер ця стрілочка показує до мене у болото! Квааа!

КАЧЕНЯ: То тепер діти, замість того, щоб приїхати на свято, кря-кря, потраплять у болото? Кря!!

ЛИСИЧКА: От якраз тепер і потрібна наша допомога, про яку нас просила Стежиночка.

ВЕДМЕДИК: Треба перевернути стрілочку назад!

ЗАЙЧИК: Молодець, Ведмедику, а ну як хтось знову поміняє стрілочки?

КУРЧАТКО: Ой, мені страшно... Ко-ко-ко. Як ми допоможемо? Ко-ко-ко?!

ВОВЧИК: Треба щось придумати. Лисичко-сестричко! Подумай, ти ж розумниця!!!

КАЧЕНЯ: Кря-кря-кря! Придумай щось, Лисичко! Може ми якісь позначки залишимо?

ЛИСИЧКА: Молодець, Каченятко. Як же я люблю тебе!!!(цілує) Ми намалюємо нові позначки: "На свято" "Стежинки" і розвісимо їх по дорозі.

ЗАЙЧИК: Які ми молодці, не надаремно ми вчимось у нашій лісовій школі. Рушаймо.

6 ЕПІЗОД

Хата Розбійника.

РОЗБІЙНИК: Ну, ось ми й вдома. Сідай, дівчинко, давай знайомитись. Мене звать Самотній Мрійник.

СТЕЖИНКА (обходить навколо нього): Щось не схожі ви на мрійника.

РОЗБІЙНИК (дістає револьвер): Я не схожий? Я тобі покажу, капосне дівчисько, на кого схожий!

СТЕЖИНКА: Ви схожі на звичайнісінького розбійника.

РОЗБІЙНИК: Так, я страшний розбійник. А чому ти мене не боїшся?

СТЕЖИНКА: Я бачу, що ви тільки видаєте, що ви злий. А насправді ви просто нещасний.

РОЗБІЙНИК: Я нещасний? Я нещасний? У-у-у! Я дійсно нещасний! Ніхто мене не любить. Ніхто зі мною не дружить! Ніхто мені пісеньку гарну не заспіває! (плаче)

СТЕЖИНКА: Не плачте, Розбійничку. Я вам заспіваю гарну пісеньку.

Стежинка вкладає Розбійника у ліжку, накриває ковдрою, співає пісню.

СТЕЖИНКА: Ось і заснув. Як погано, коли людина нікого не любить, і коли її ніхто не любить. Від цього вона стає злою, як цей Розбійник. Але я можу йому допомогти Гей! Мої помічники! Де ви? Йдіть-но сюди...

7 ЕПІЗОД

Вибігають звірята.

ЛИСИЧКА: Стежинко, Стежинко, ми помітили, що хтось повернув стрілочку у протилежний бік, і ми намалювали нові позначки-вказівки "На свято" "Стежинки".

Сподіваємось що тепер автобус доїде на свято без перешкод!

КАЧЕНЯ: Кря-кря! Ми дуже старалися тобі допомогти.Кря!

КУРЧАТКО: Мені було дуже страшно, але я перемагаю страх...Я стараюсь Ко-ко-ко...

ВОВЧИК: А як ти потрапила до цього брудного будинку? І що ти тут робиш?

СТЕЖИНКА: Знаєте, мене вкрав ось цей Розбійник. І спочатку я кликала вас на допомогу, аби ви визволили мене, Але я вирішила допомогти йому виправитись. Як ви гадаєте, це можливо? Треба допомогти йому, в нього нікого нема, хто б полюбив його, йому дуже погано бути самотнім...
Допоможете мені прибратися тут?

ЗВІРЯТА: (усі) Допоможемо!

ЛИСИЧКА: Для початку треба прибрати у цій брудній кімнаті.

ЖАБЕНЯ: Із задоволенням. Де віник?

КАЧЕНЯ: Де швабра? Кря, кря!

ЛИСИЧКА: Ой, лишенько! Тут у кутках слимаки та таргани поховалися!

ЗАЙЧИК: Зараз ми їх звідти повиганяємо.

домагають Стежинці прибирати в хаті. Лунає пісня.

Хіба можна жити тут?

Навкруги лише грязюка
Навкруги сміття та бруд,
І пилюка і багнюка.
Геть, погані слимаки!
Розбігайтесь, павуки!
Розповзайтесь, таргани,
Розлітайтесь, цвіркуни.
Я вас всіх мітлою вимету,
Із куточків темних вижену,
Я підлогу чисто вимию,
І білизну гарно виперу.
Напечу я пиріжків,
І смачнісіньких млинців,
Буде що тепер поїсти,
І у хаті буде чисто.
Гей, гей, сонечко!
Грій у віконечко,
Грій теплесенько,
Грій яснасьенько!
Разом з брудом зло я вижену,
Цю хатину чисто вимету.
Гарно квітами прикрашу
Затишну оселю нашу,

СТЕЖИНКА: Ну, ось, як гарно та чисто у хаті. Поки дідусь спить, я піду до лісу та назбираю квітів, щоб прикрасити хату. А ви біжіть, зустрічайте дітей, і приїжджайте за мною. Усі разом поїдемо. Гаразд? (йдуть зі сцени)

8 ЕПІЗОД

З'являються Непослух, Вередуля, Брехуняка і Микитка.

МИКИТКА: Я вже зголоднів, я їсти хочу.

ВЕРЕДУЛЯ: То поїж сунічок.

МИКИТКА: Не хочу я сунічок, я хочу цукерку...

ВЕРЕДУЛЯ: На, цукерку!

МИКИТКА: Не хочу таку цукерку, я хочу другу цукерку... (вередує)

ВЕРЕДУЛЯ: Ой який гарненький хлопчик, як швиденько він виправився!!!

(звертається до Непослуха і Брехуняки) Бачите, як він гарно навчився вередувати...

БРЕХУНЯКА: Молодець, Микитко! Скоро ти вже й моему мистецтву навчишся. Ти тільки слухай уважніше. Домовились?

МИКИТКА: Домовились.

ВЕРЕДУЛЯ: О, дивіться якась хатиночка, давайте заїдемо, бо Микитка зголоднів, та вже й стомивсь. Трішечки перепочинемо, та й рушимо на свято.

(заходять до хатки)

НЕПОСЛУХ: Ой! Що це? Куди ми потрапили?

ВЕРЕДУЛЯ: (тихенько, між собою, щоб не почув Микитка) Це наша хата?

БРЕХУНЯКА: Ні, це не наша хата.

НЕПОСЛУХ: Тут так чисто, аж бридко!

ВЕРЕДУЛЯ: Це, мабуть оте дівчисько тут прибрало. Що за диво?

БРЕХУНЯКА: Жодного таргана!

ВЕРЕДУЛЯ: Жодного павука!

НЕПОСЛУХ: А Розбійник спить.

ВЕРЕДУЛЯ: Спить, ще й уві сні посміхається.

БРЕХУНЯКА: Ой, не до вподоби мені це все.

НЕПОСЛУХ: Ой, здається, щось погане трапилось. Мені здається, що ця дівчинка – Стежинка. А коли в дім приходять Стежинка, все починає мінятися.

ВЕРЕДУЛЯ: Треба Микитку десь сховати, бо Стежинка нам усе зіпсує і вмить хлопчика виправить. (звертається до Микитки) Микитку, ти справжній герой? Ти вмієш сховатись і мовчати? Ти ж уже дорослий?

МИКИТКА: Так, я вже зовсім дорослий.

НЕПОСЛУХ: А ми зараз перевіримо. Ти зараз сховаєшся он там (показує на зал) І хто б тебе не кликав, окрім нас, звичайно, ти не відгукайся. Домовились?

МИКИТКА: Домовились. (ховається у залі)

БРЕХУНЯКА: Добре, одного врятували від Стежинки.

ВЕРЕДУЛЯ: Це вона тільки в хаті прибрала, а ось коли вона добереться до старого...

БРЕХУНЯКА: Якщо Розбійник замислиться над своїм життям?

ВЕРЕДУЛЯ: Ми стільки сил поклали, щоб довести йому, що ми його діти і що він повинен завжди жити з нами!

НЕПОСЛУХ: А якщо він згадає про те, як він потрапив сюди, у ліс? Та ще й згадає, як ми вдерлися до нього у дім?

БРЕХУНЯКА: А якщо він захоче повернутись додому?

НЕПОСЛУХ: Ми загинули!!!

БРЕХУНЯКА: Я зникну в той час, коли він признає, що брехав.

ВЕРЕДУЛЯ: А я зникну, коли він признає, що зробив страшний гріх.

НЕПОСЛУХ: А я зникну, коли він попросить пробачення.

БРЕХУНЯКА: Нам так важко було залякати та обдурити його, щоб поселитися тут разом з ним! Ми так багато працювали, щоб він загубив віру та надію. Ця Стежинка може дати йому надію, може відродити його віру й допомогти знайти любов! Все, нам прийшов кінець!

ВЕРЕДУЛЯ: Ой, хлопці, що ж робити?

НЕПОСЛУХ: Треба зашкодити Стежинці . Ой, вона повертається! Ховайтесь!

(вибігають із хати, бачать вказівки "На свято "Стежинки") — Ой, а хто це нові вказівки розставив?

ВЕРЕДУЛЯ: Напевно друзі цієї капосної Стежинки.

БРЕХУНЯКА: Ото вже дівчисько, скрізь свого носа засуне, скрізь свої порядки наводить...

НЕПОСЛУХ: Ми так старалися, цілий рік грязюку у хаті розводили, тарганів та слимаків запросили, а вона вмить усе зіпсувала...

ВЕРЕДУЛЯ: Давайте вказівки поховаємо, і тоді діти на свято не доїдуть... І нашого перевихованого Микитку не знайдуть... *(забирають із собою знак, ховаються)*

9 ЕПІЗОД

(мелодія "Ми їдемо на свято")

ВОДІЙ: Зупиняємось! Знов позначок нема! І вказівок ніяких. У який же нам бік їхати?

ВЧИТЕЛЬКА: Діти, дивіться одне за одним, будьте уважні, щоб більше ніхто не загубився... Саша, тримай Оленочку за руку, і не відпускай.

МАРІЧКА: (гукає Микитку) Нікітко, де ти? (не відзивається) Ну що я мамі скажу? Невже він не знайдеться?

ВЕНЯ: Ну, звичайно ж знайдеться, шкода, що через нього ми усі можемо на свято спізнитись.

ІЛОНА: Він же ображався, що я присікуюсь до нього! Ось і показав, який він дорослий...

ВЧИТЕЛЬКА: Ви знов сперечаєтесь?

ВЕНЯ: Та ні, ми просто аналізуємо, що сталося із Нікітою, і як йому допомогти...

АЛІНА: Давайте звернемося за допомогою до дітей!

ВЧИТЕЛЬКА: Прекрасна ідея. (звертається до залу) Діти, чи не допоможете ви нам знайти Микиту? Може ви бачили куди він пішов? Що? Непослух? Вереду ля? Заманули його? Надурили? Ой-ой-ой!!!
Перевиховали? Він почав вередувати? Що ж нам робити, Як же врятувати хлопчика.

ВЕНЯ: А давайте згадаємо, про що ми говорили на наших уроках у недільній школі.

ВЧИТЕЛЬКА: Діти, а хто із вас ходить до недільної школи? Чудово, тоді ми усі разом можемо допомогти Нікіті знову виправитись!!!

(Істини: различать добро и зло...

- игра — если хороший поступок, хлопаем в ладоши, если плохой — молчим)

► несколько Библейских фраз)

ВОДІЙ: Отже ми можемо звернутись за допомогою до Бога. Пропоную усім разом помолитись.

ВЕНЯ: Ісусе, любий! Допоможи нам знайти Нікітку! Бо ми можемо на свято запізнитись!

ІЛОНА: Ми просимо Тебе, Ісусе, як нашого найкращого Друга! Допоможи нам! Визволи Нікіту з біди.
Допоможи нам відшукати його.

ВЧИТЕЛЬКА: Господи, Ти наша скоро допомога в біді, на Тебе надіємося. Молимося в Ім'я Отця, Сина і Святого Духа.

ВСІ: АМІНЬ.

Виходить Нікіта.

МИКИТА: Я тут! Я тут! Марічко, не плач! Вибачте мені, будь ласка!

МАРІЧКА: Де ти був? Ми тебе шукали, кликали! Чого ти не відгукався?

МИКИТА: Мене так задурили, що я навіть поворухнутися не міг!

ВЧИТЕЛЬКА: Добре, що ми вчасно помолилися. Запам'ятайте всі, що молитва має велику силу. Тільки Бог може зруйнувати будь-яке зло, витягти нас із будь-якої халепи. Добре, що в тебе є вірні друзі!

МИКИТА: Непослух, Вереду ля і Брехуняка теж запропонували мені свою дружбу. Але вони якісь дивні. Вони навчали мене зовсім іншому, ніж у недільній школі. Я став вередувати, брехати, а все через один маленький непослух.

ВЧИТЕЛЬКА: Цей випадок дуже повчальний для нас. Недаремно існує приказка: "Скажи мені, хто твій друг, і я скажу тобі – хто ти"

ІЛОНА: А Стежинка говорила, що нашим Другом є Ісус Христос!

ВЧИТЕЛЬКА: Це дійсно так. Він дає нам розуміння того, що є добро, і що – зло. Він дає сили іти вірною стежинкою..

ВОДІЙ: Як добре, що все нарешті влаштувалось... Бо я дуже нервуюю, коли непорядок...

Діти радісно вирушають у дорогу, співають "Ми їдемо на свято"

10 ЕПІЗОД

НЕПОСЛУХ, ВЕРЕДУЛЯ, БРЕХУНЯКА:

(злякано озираються)

НЕПОСЛУХ: Що ж нам тепер робити?

ВЕРЕДУЛЯ: Вони навчили дітей, як з нами боротись!

БРЕХУНЯКА: Ой, мені страшно. Я ж тепер нікого не зможу навчити брехати...

НЕПОСЛУХ: А ну як вони усі почнуть читати Біблію?

ВЕРЕДУЛЯ: Поки залишиться хоч один, хто нам повірить, ми не зникнемо.

НЕПОСЛУХ: Мерщій до нашого дідуся Розбійника. Поки Стежинка не повернула йому у серце любов!

(ховаються біля хатинки, чути пісеньку Стежинки.

До хатинки заходить Стежинка з букетом квітів. Розбійник прокидається.)

СТЕЖИНКА: Ви вже прокинулись, дідусю? А я вам пиріжків напекла, сорочку випрала. Вдягніть чистеньку. Будемо з вами чай пити.

РОЗБІЙНИК (вдягає сорочку): Дякую тобі, Стежиночко.

СТЕЖИНКА: Дідусю, пробачте мені, але у вас така зачіска, можна перелякатися. Давайте я вас причешу.

Стежинка розчісує Розбійника. НЕПОСЛУХ, ВЕРЕДУЛЯ ТА БРЕХУНЯКА намагаються їй зашкодити – кидають різні речі на підлогу, хлопають дверима і т. ін.

РОЗБІЙНИК: Які в тебе ніжні рученята, Стежиночко! Як у моєї матері (Плаче).

СТЕЖИНКА: Розкажіть мені, вам стане значно легше.

РОЗБІЙНИК: В моєї матері було двоє синів. Я – старший, та мій молодший брат. Мені здавалось, що мама більше любить мого брата, ніж мене. І я задумав зробити страшний злочин.

ВЕРЕДУЛЯ: Ой, наблизився мій кінець! Я відчуваю, що він зараз розкаже про свій гріх! Ой, я зникаю!

РОЗБІЙНИК: Якимсь влітку я взяв свого молодшого брата, посадив у човен та поплив з ним по річці. Він дуже радів, що може трошки помандрувати. І знаєш, що я зробив, Стежинко? Я викинув у воду весла, сам стрибнув у воду та поплив до берега. Я бачив, як він розгублено дивився мені услід.

Плаче

РОЗБІЙНИК: Я сказав мамі, що човен перекинувся, а мій брат загинув.

БРЕХУНЯКА: Ой, я зникаю!

СТЕЖИНКА: А що ти робив далі?

РОЗБІЙНИК: Я бачив, як страждає моя мама, але не міг зізнатися в тому, що накоїв.

СТЕЖИНКА: Ти вважаєш, що твій брат загинув?

РОЗБІЙНИК: Це, мабуть так... Я намагався його відшукати, але дарма. Стежинко, як мені важко! Що мені робити?

СТЕЖИНКА: Я знаю, що тобі треба робити. Тобі треба попросити пробачення.

НЕПОСЛУХ: Ой, я теж зникаю...

РОЗБІЙНИК: У кого? Мама далеко, мій брат загинув. У кого я можу попросити пробачення?

СТЕЖИНКА: Знаєте, дідусю, мені здається, що ваш брат живий.

РОЗБІЙНИК: Живий? Не може бути! Стежиночко, ти мені вселила надію у серце. Живий! Я хочу знайти його.

СТЕЖИНКА: То чого ми сидимо тут? Пішли на пошуки.

Стежинка та Розбійник ідуть по лісу.

СТЕЖИНКА: Ой, дідусю, я зовсім забула, в мене ж сьогодні свято. Я запросила до себе в гості дітей. Вони мають приїхати на автобусі. Вже час їм бути на цій дорозі. Але я їх щось не бачу.

11 ЕПІЗОД

Виїжджає автобус. Діти співають пісню.

СТЕЖИНКА: Добридень, діти!

МАРІЧКА: Вітаємо тебе, Стежинко!

ІЛОНА: Стежиночко, поздоровляємо тебе зі святом!

ВЕНЯ: Привіт, Стежинко! Знаєш, ми ледве не заблукали. Розумієш, хтось перемінив нам стрілку на дорозі.

МАРІЧКА: Ми їхали, їхали та нарешті зрозуміли, що заблукали.

ІЛОНА: А потім ми зупинились, щоб знайти правильну дорогу, і Нікіта загубився.

МИКИТКА: Знаєш, Стежинко, мене заманули Непослух, Брехуняка та Вереду ля... Вони мене так задурили, що я навіть ворухнутись не міг...

МАРІЧКА: Ми кличемо його, а він не відгукається...Я так плакала...

АЛІНА: Ми звернулись по допомогу до дітей, і вони нам допомогли.

ВЧИТЕЛЬКА: Потім діти згадали, чому їх навчили на уроках у недільній школі, що вони вивчили із твоєю, Стежинко, допомогою...

ВЕНЯ: Ми помолились і Нікіта знайшовся.

ВОДІЙ: А потім ми побачили, що на дереві намальовано стрілочку, на якій було написано "На свято Стежинки"

ІЛОНА: Ми поїхали у тому напрямку, та побачили ще одну, а потім ще.

АЛІНА: А діти нам сигнали подавали.

МИКИТКА: Так поступово ми виїхали з хащі та потрапили на вірну дорогу.

ІЛОНА: Бачиш, як Бог допоміг нам.

АЛІНА: Бо ми зробили так, як ти навчила нас, Стежинко!

СТЕЖИНКА: Ви вірно зробили, що помолилися. Бог почув вашу молитву та послав моїх друзів-звіряток, які й намалювали ці стрілочки на деревах. Дякую вам, звірятка

МИКИТКА: І ми дякуємо!

СТЕЖИНКА: І вам, Вовчику, я дякую, що запропонували моїм друзям помолитися.
Розбійник стоїть в стороні.

СТЕЖИНКА: Познайомтесь, це мій новий друг.

ВОДІЙ: Брате! Це ти?

РОЗБІЙНИК: Вовчик, ти, ти живий? Пробач мене, братику!

ВОДІЙ: Я тоді довго плив у човні та плавав. Настала ніч, на темному небі почали з'являтися зорі. Я подивився у небо і сказав: "Боже, якщо Ти є на небі, врятуй мене!" Через деякий час мій човен причалив до берега. Я побачив вогні якоїсь домівки над річкою. Я виліз із човна та поповз на той вогник.

РОЗБІЙНИК: Пробач мене, брате.

ВОДІЙ: У тому домі жили люди, які стали моєю родиною. Я довго хворів, але коли одужав, зміг самостійно ходити. Тепер я зовсім здорова людина. Я вдячний Богові за те, що Він мене врятував.

РОЗБІЙНИК: І я вдячний! Господи, я вдячний Тобі за твою любов та милість. Пробач мені мій гріх! Зроби моє життя добрим, корисним для людей.

ВОДІЙ: Як добре, брате, що ти пропадав та знайшовся! Тепер ми завжди будемо разом.

РОЗБІЙНИК: Дякую тобі, Стежинко, ти перша розповіла мені про Божу любов, ти перша дала мені надію. Ти пояснила мені, як позбавитись від гріхів, які так обтяжували мене. Тепер я – нова людина. Я вже не Розбійник! Я тепер Брат.

Лунає заключна пісня.

Якщо ти у темряві згубився,

*У гріхах, в неправді заблукав,
Якщо ти ніколи не молився,
І ніколи Бога не шукав,
Знай, що є до Господа стежина,
Той вузенький та єдиний шлях,
Та дорога, що веде невпинно
В світлий дім Христа на небесах.
У небі живе любов,
Господня живе любов,
Надія, й Христа любов
І віра свята.
Стежинко, веди мене,
Стежинко, навчи мене,
Стежинко, зрости мене
Для слави Христа!*